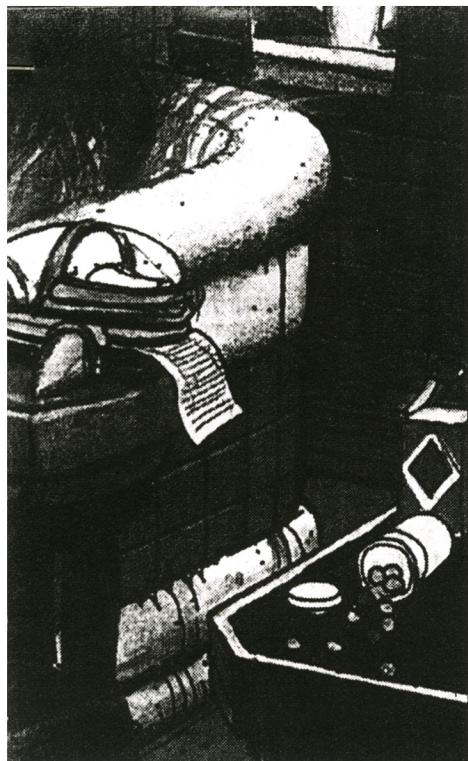

מאמראים Articles

שם המאמר:	ניתוח פלסטי
כותב המאמר:	ירמי פינוקס
מושא המאמר:	זאב אנגלאמair ואנקי בילאל
הנושא:	האומנות של זאב אנגלאמair ואנקי בילאל
תאריך:	1998
מס קטלוגי:	G-EnZ-Ar-001
מילות מפתח:	מאמר, קומיקס, אומנות, תערוכות, פוליטיקה, מלחמה, אבסורד, אנגלאמair, בילאל.
מקור:	עיתון "העיר"
המלצות:	ראה- איור, קומיקס.
תקציר:	<p>הכותבת עוסקת בשתי תערוכות של שני אמנים קומיקס: האחד ישראלי – זאב אנגלאמair, והשני צרפתי – אנקי בילאל.</p> <p>הכותב מתאר את הצפיפות בגלירה שתרומה לתחום האינטימיות וההתעמקות באירועו של אנגלאמair. סדרת האיורים "גולי האומה" מציגה דיוקנאות מנהיגים, כגון בגין ונתניהו, העשוים קולאז'. סדרה נוספת הינה סדרת קולאז'ים בשחור לבן משנת 1992, העוסקת בחיבור מרגש וחוזר לבן של צלומי תינוקות ותצלומי מלחמה.</p> <p>הכותב מתאר את הנושאים בהם עוסק אנגלאמair, האבסורדיות של המלים, העולם האידיאלי ושברו ועוד.</p> <p>הכותב ממשיך ומתאר את תערוכתו של אנקי בילאל, תפארון במאי ומאייר צרפתי. בתערוכה דפי קומיקס מתוך הטרילוגיה "נקופול", שלושה ספרים עליהם עבד בילאל ב-12 השנים האחרונות. סגנון – ראליזם פנטסטי. רישום צבע (פסטל על גבי גואש או אקריליק) ויצירת נפחים. הקומיקס שלו נשען על צלומי הכהה פשוטים שהוא מצלם בעצמו.</p> <p>בעולם של בילאל יש ערבים מוחלטים של טוב ורע ויזואלי, המעוות והמושלם זה מול זה, בעוד שאצל אנגלאמair אין סיכוי להגיע למושלם וקיים רק המעוות.</p>

**שבי אמנים קומיקס
מובילים מציגים
עכשווי בעיר:
אנגלאמאר משלך
עם שברן העולם
האידיאלי שאנקוי
בילאל הזרפת
מקצין עד למתקתקות
קיטשית. הבהירות
היפות נמצאות תמיד
בידיים של הזרפת**

ויהי ברוסקי

ניות – פאייטים, כלומר בתוספת חומרים ורilm ורעשניים. והזירה הפוליטית של אנגל- מאיר אינה מצויה דוקא בהגחתו של ביבי כגרナル מוקף יפהיפות מפאיטים צבעוניים וסינטטיים, אלא בהתייחסות אל התרבות הפּרִ ליטשית שבנה נזירים הדימויים שלו. תלית העי- ברות הסימטריות והמאוזעצת משרות היטב את הילשויותיו ווללה שלחה.

סדרה נוספת, יוצאת דופן באיכותה, היא סדרה של קולאו'דים דו מודריים בשוחרלבן מ-1992-1993, העוסקת בחיבור תצלומים של תינוקות מלמטה, היחובי ריס המפלתיזים והאירוטיים חרורים לבטן בעוצמת ריגוש בבויה וההמוקמות שלהם מחזקת על ידי גו- רות של חומרם ישראליים שמורבקים לתוכם, כמו אבקת בכשה טיפ. סדרה זו מוכירה עכירות של אמני דראס מברלין, כגון ג'ון ררטמן וננה הוך, Aynı פוליטיים שפועלו בראשית המאה שעברו מכברלי נימלי מקשה על ציפויי נכהנה בתערוכות המוזגות בה. בתעוככה הנוכחית הציפיפות האת עבדת מזוין, ואנרגטיות הקלטறופכית קמעה של הג' לדיה מאפשרת להיכנס לעומק האירויים והקומיים, שעבודתו בגדלה לעיצוב אסכולה ברוחב אחר העם. והי גליה, חמודה וקנטוננטה, אך לעיתים החלל מי- נימלי מקשה על ציפויי נכהנה בתערוכות המוזגות בה. בתעוככה הנוכחית הציפיפות האת עבדת מזוין, ואנרגטיות הקלטறופכית קמעה של הג' לדיה מאפשרת להיכנס לעומק האירויים והקומיים, שעבודתו בגדלה לעיצוב אסכולה ברוחב אחר העם. ואנגלמאר מעשר השנים האחרונות נושא או- רחות ובאקווי, וכך גם התערככה.

טלסTEM שלו מתייחסים לרוב לשופות רשמיות: חידונים גושאי פרסים, שלאלגנס, "הירעת", כרוזים וכוי, ויש בהם חיפוש אחר אוטוריטה שאינה קיימת, סמכות שאבד אליה הכליה. האמן מציב עצמו כסמי כתות אלטרנטיבית וחתרנית, שמספקת מישורים ח- רבי.

ירמי פינוקס
שבוע האחרון נפתחו בתל אביב שתי תע- רוכות של אמנים קומיקס, האחד ישראלי והשני ני צרפת. שניהם אמנים מרכזיים בוירה שבהם פועלם, שונים זה מזה במטרותיהם ובכמי- ציעתם, אך דומים במחיבותם האמנית והם קוצעות שם מייצגים. וורי הדרמן נתירה לצפפת ובמנית בשני קטבים של הקומיקס, המסורתי תי והחתרני, ולהתקרב לאינטימות בגלריות הקומי- פקטוות אל מדריהם אמנותי ותקשורתי, כפי שהוא מיזג בעבודותיהם של זאב אングלאמאר ואנקוי בבי- לאל.
אנגלאמאר, מבקרים המאים בארץ, מציג את עבודתו בגדלה לעיצוב אסכולה ברוחב אחר העם. והי גליה, חמודה וקנטוננטה, אך לעיתים החלל מי- נימלי מקשה על ציפויי נכהנה בתערוכות המוזגות בה. בתעוככה הנוכחית הציפיפות האת עבדת מזוין, ואנרגטיות הקלטறופכית קמעה של הג' לדיה מאפשרת להיכנס לעומק האירויים והקומיים, שעבודתו בגדלה לעיצוב אסכולה ברוחב אחר העם. ואנגלמאר מעשר השנים האחרונות נושא או- רחות ובאקווי, וכך גם התערככה.

"ברילוי האמה" היא דרדרת העברות החזקה ביר- תר, והוא הדרמן נתירה לחווות בתבליטים שלא נוצר- לו לצורך הרפסה בעיתון, אלא לשם עצמן: דיווקנות מנהיגים, כמו בגין ונתניהו, העשויים כקולאו'דים שבנויים מסקיות מתחق ועירות וצבעי-

שונה. ג'ון און א/
ק. ג'ונגלם פיטון
ו. פון גראונדספוף
ט. ג'ילם לילסן צויל

Guy
נשים

Chris
גברים

NINA
שים, אביזרים

MOS
רים

F

ה-
ה-
ה-
ה-

טלסTEM צפיפות 09-9512460

בין הקרוואן לברל טוסט

גם שם, כשבני המשפחות היריבות לבושים כחברי כת פשיסטית מול חסרי בית רפואיים.

לא פועל לרעתנו

בילאל ואנגלמארד הם שני אמנים קומיקס שנוטר עים עמוק בסביבה התרבותית שבנה הם פועלמים. מצד אחד בילאל, מהויב לאקדמיים טכני סטטני, ומנגד אנגלמארד, שמקזענותו מזכיה בפיוק האני ליטי של הרמיומים. בילאל יוצר את האימאים המשולמים, הוא מאמין באפשרות קומו של האידי, אנגלמארד וודע שלוולום לא ייעש אליו. הבהירונות הפיתוח שהוא רוזח להציג נמצאות, אובי, בידיהם של הצרפתים. האמונה המודרניתית התמי' מה בטוב ובהידרכיות של הטוב והמושלם אבדה לא נגלאיר מזמן, והוא מנשה לעשות סדר בשברים פוליטיים, אך הוא מגיב לעולם שמאים לבלוואו. הדמיות של נשות יפות גם בזמנם של כאב ומאי מץ, כי אין מי מעוניין בניגוד בין האלים החברתיים לשונות בהתחם: אנגלמארד מסתכן בהסתובכות חסרת טעם סכיב זנב השפה שהוא מפרק, ואילו בילאל מתפרק לפעמים למתקתקות קיטשטי, שהוא בעצם ביטוי למושלים כשהוא מוחלש. המרחק בין הקראנסון מכון הצרפתים לביגל טוסט בקפידיה של אסכולה הוא גם מרחק תרבותי מסוים, שלא בהכרח פועל לרעתנו.

זאב אנגלמארד: "בעקבות האילוסטרציה". נירה אסכולה
אנקי בילאל: "קומיקס". הסוכן הצרפתי

הטכניקה שבה עבד הקומיקאי הצרפתי, פסטל על גבי גואש או אקריליק, היא טכניקה אשליתית מובהקת שכונה תחושת עולם "אמית". ו לא טכנייה מה פרטקה וקולאית, כמו אצל אנגלמארד, והוא משתמש בוווות מבט קלונגיית כדי לעצב את הסיניות השונות. אנקי בילאל: "לא חשוב לי להראות את המציאות אלא לצאת ממנה, לא להציג אותה אלא להציג תמצית שמתהנת לפני השטה, אל תחוורת המיציאות. אני מתייחס לזמן הכרונולוגי בזורה ממשה – העבר, ההווה העתידם חומרם שאני מערבב בינהם, מכליא אותם כדי ליצור מציאות חרוצה של הווה, גם מבחינת האימהים שאני מעתה שמש בהם. אני מסוגל לצייר טפוף עתיק בתוך ספר עתידני, למשל. הכל נובע מהסיפור, והסיפורים שליהם קודם כל פוליטיים. מה שמעוניין אותי הוא האדם (או האשה) שנמצאים ביחס חברתי, כלכלי, פוליטי, אך הוא מגיב לעולמו העתידי, הקודר והוטאליט' הדמיות של נשות יפות גם בזמנם של כאב ומאי מץ, כי אין מי מעוניין בניגוד בין האלים החברתיים ליוופי האנושי הפרטוי".

ב-1980 הגיע בילאל את הבמאן אלן רנה, והחת-פתחות הטכנית לגביו כצייר קומיקס היה הגלי-שה לא-מנויות קרובות: הקולנוע והטאורה. הוא החל לעצב דמיות וצורות לקולנוע ואך לבאים בעי' צמו. השבוע עלה על במת המשכן לא-מנויות הימה והמחלול "זרמייאו يولיה" בביעוץ להקת פרלו'ז'אק'ו' והמושלם מוצבים זה מול זה, בעוד שאצל אנגלמארד אין סיכוי להציג אל המושלם, ומה שקיים הוא רק המעוות.

המגנה עם הבולטים שכאמניהם הופיעים כווים באירועה, והtoutouche הקטנה בגדריה של המכון הצרפתי ברוח גאולה מאפשרת היכרות מינימלית עם עברתו. למרבה הצעיר, לא צין לצד העבודות שם, שניה או נושא, וכרך יוצאת המברך חסר, ביחסו בקומה הרואה אותה שם מוגגים אוירדים בלבד. חלק גדול מהער הוא שנות בקומה השניה של הגירה הינן דפי קומיקס בטור הטרילוגיה "זוקופול", שלושה ספרים שעמדו ענד בילאל בתעריס הימים וההדרונות. את סגנוןנו ניתן להגדיר בזהירות כריאליים פנטסטי. בילאל מסתמך על יכולות אקדמיות של רישום, צבע ויצירת נפחים, כדי לבנות עולם פנטסטי המעדן מוקוד ולכך הופך לטרחני. לא להחמיר את החדר למוגרים בלבד, הכול גם מכתבים פרונוגרפיים שלחו לו מעריצות שמכנות עצמן "הווא" בות". כהמشد נאה לתערוכה כדי לרכוש את החוברת "סידוף" שיצאה זה עתה, אוסף של קומיקס, קריקטורות וסיפורונים, כמו גם הוראות להכנת "פירה מרלין מונרו". לא רק בדיחות מוצלחות אלא שוב התעסקות באותם נושאים המאפיינים את עבר דורותיו: האבסורדיות של המלים, העולם האידיאלי ושבריו, ופירוקה של האינפורמציה הסמכותית המורחלת לשברי שפה מטומטמים ומצחיקים.

ריאליזם פנטסטי'

אנקי בילאל, אמן קומיקס, תפארון וכמאי, מאמין כיופי. בילאל, צרפתני שנולד ביוגוסלביה ב-1951,